VRIJDAG 12 JULIJ.

N°. 56. 1833.

SURINAAMSCHE COURANT.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit onderscheidene Nederlandsche Couranten van Mei ll.

Uit de Provincie Zeeland wordt ons het volgende gemeld:

Het toezigt op, vreemdelingen, die onze grenzen willen overschrijden is allerstrengst, men gevoelt overal in ons land hoe onschatbaar onze eendragt is, en om die te bewaren roept ieder Noord-Nederlander: Waakt! Menigen *geschoren kruin*, met de spreuk van *Loyola*, *Compelle intrare*, in den mond, wordt door een Hollandschen, Noord-Brabandschen of Zeeuwschen schutter toegeroepen: *Halt!* — en *regtsom keert!* — Menig *Fransche wijnkooper*, en *fabrikant in galanteriewaren*, worden nadrukkelijk verzocht, hunne geest- en oog-beneevelende waren elders aan den man te brengen, en hunne principalen te verwittigen dat zij aan die lompe Hollanders, noch hun *vin du juste milieu*, noch hun *liqueur doctrinaire*, noch hun *esprit de propagande* kunnen debiteren; verdubbelen onze vijanden in listen, laat ons in eendragt en waakzaamheid verdubbelen; noch bedreigingen noch vleijerij hebben invloed op het Hollandsche hart: heeft God ons op eene zware proef gezet, hij gaf onzen Koning de heerlijkste zijner gaven, hij gaf hem wijsheid; hij versterkte den heiligen band, die ons aan *Willem van Oranje* verbindt; hij beslecht het pleit der onderdrukten, wat baat dan duivenlist en overmagt? — *Nobiscum Deus, quis contra nos?*

— Een der jongste nommers van den Parijschen *National* bevat het volgende:

Wij lezen in het *Journal des Débats* deze onverklaarbare regels, ten slotte van een breedvoerig artikel, betreffende den tegenwoordigen stand der zaken in Holland en Belgie.

» De verdienste van Holland en hetgeen deszelfs tegenstand den eerbied van Europa waardig maakt, is, dat het zich stoutmoedig verzet heeft tegen den ultra-revolutionairen stortvloed: het is de eerste steen des aanstoots geweest voor die teugellooze beweging, die alle Staten aan derzelver geregelden gang scheen te ontrukken. Eenmaal in zijnen eersten loop gestuit, is hij genoodzaakt geworden om zich te bedwingen en te voegen. Holland heeft Europa grootendeels tegen het indringen der regeringloosheid beveiligd; dit zal voor hetzelve een regt in alle toekomst zijn.»

Men ziet dat het Fransche kabinet over het gedrag van Holland hetzelfde gevoelen koestert, als men reeds lang te Weenen, Petersburg, Berlijn en zelfs in den Haag belijdt. *Holland is de steen des aanstoots geweest* voor de Julij-revolutie. Welk een zegepraal voor hetzelve! hoe kunstig uitgevonden! welk een vreugde, nu men eindelijk zonder vrees, zijne ware gevoelens kan openbaren! Maar wat, bid ik u, wordt er dan van de Antwerpsche expeditie? voor wien en waarom zijt gij derwaarts getrokken? Een weinig meer moeds in de beraadslagingen van Nederland, en gij waart gedwongen zelf dezen steen des aanstoots te gaan verbrijzelen, die u ten steun heeft gestrekt in het bedwingen van de edele aandrift van Julij.

Wij willen niet doen opmerken welke inconsequentie er gelegen is in de bekentenis van het ministerieele blad: wij behoeven niet aan te toonen, hoe ongerijmd het is, aan het Kabinet van s' Gravenhage zulke argumenten te leveren, aan hetzelve zulke wapens te verstrekken, op het oogenblik dat men nieuwe concessien van hetzelve vergt. Het *Journal des Débats* weet zeer goed dat Koning Willem zich niet verzet tegen de scheiding tusschen de beide landen, maar hij wil die scheiding zonder de vrijheid der Schelde, zonder de andere bedingen, waar buiten Belgie niet kan bestaan (*); en men zal wel aan Koning Willem moeten toegeven; want het is inderdaad, niet te veel zulke kleinigheden te bewilligen, aan een goed en uitstekend bondgenoot. *die Europa tegen de regering loosheid beschermd heeft*. Begrijpt gij dit woord gij verblinden! gij onzinnige, die uit vrees u zoo gemakkelijk en onherroepelijk door de verfoeijelijkste staatkundige schijnheiligheid, die ooit bestaan heeft, hebt laten bedriegen. Het uit de Julij-omwenteling herboren Frankrijk wilde zich op hechte (!) grondslagen vestigen, Belgie, hetwelk zich aan hetzelve aanbood in zich opnemen, het schandelijke traktaat van 1815 uitwisschen. En dit noemt men Regeringloosheid! Het was te doen om Polen te verdedigen, welks bedriegelijke overwinningen gij met zoo veel geestdrift vernaamt! Dit was regeringloosheid! Italie en Duitsland vragen de onafhankelijkheid terug, die men hun even als ons schuldig is; maar de regeringloosheid, altijd de regeringloosheid! En wat gelooft gij dat er nog schandelijker kan zijn dan de regeringloosheid van het juiste-midden? [Wij voor ons wenschen dat het oordeel, door het *Journal des Débats* over Nederland geveld, opregt en een voorlooper zij van eenen terugkeer tot de ware beginselen; maar gemeend of ongemeend bevat dat oordeel de waarheid en het moest daarom den bladen der hevige liberalen een doorn in het oog zijn.

— De Generaal Athalin begeeft zich naar Petersburg, ten gevolge van eenen autografischen brief van den Czaar Nikolaas aan den Koning der Franschen, die, in weerwil van alle de beleefdheid van den Graaf Pozzo di Borgo, ten Hove den ongunstigsten indruk moet hebben te weeg gebragt. De kwade nukken van den Admiraal Roussin zouden, zoo heet het, des autocraten voormalige gansche verbolgenheid, die hem bemeesterde toen hij de tijding der Julij-revolutie ontving, thans op nieuw hebben gaande gemaakt, en zijn brief zoude vervat zijn in denzelfden zin als die, in welken hij zich tegen den jongeren tak der Bourbons in openbare vijandschap verklaarde.

(*) *Alles ten eenenmale onwaar. Maar de* National *zoude gaarn Nederland aan Belgie zien opgeofferd.*

— Nopens den geest die zich in den boezem der oppositie heeft geopenbaard, laat zich het *Journal des Débats* volgenderwijze hooren: De geheele oppositie bestaat in volstrekt niets anders of meer dan in verklaarde of zeer laauwe vijanden der constitutionneele monarchie. Een weinig meer, een weinig minder schroomvalligheid, ziedaar het eenige onderscheid tusschen hare leden. Sommigen verzaken volstrekt de monarchie van Julij, en willen van haar niets meer weten; de overigen maken er nog eenig werk van, zonder eigenlijk te weten waarom.

De eerstgemelden blijven zich zelven gelijk, en schrijden regtstreeks vooruit op de Republiek aan; de anderen zijn lieden van eenen zwakken en weifelenden geest, die willen en niet willen, voor- en achteruit gaan, en die tot programma van hun gouvernement voorwaarden zouden aannemen, die voor de monarchie zouden doodelijk zijn. Met een woord: de eersten begeeren luide den dood der constitutionneele monarchie; de anderen zouden gaarne zich belasten met haar langzamerhand te dooden; dit laatste is wel verre weg het gevaarlijkste, juist omdat zij den anarchischen en republikeinschen bedem hunner gedachte door de schoonschijnende leeringen zouden bedekken. Alle hunne monarchale gevoelens bepalen zich tot ik weet niet welke schroomvalligheden, welke de tijd ongetwijfeld zal opheffen. Zij zijn geene Koningsgezinden meer uit overtuiging, maar uit naauwgezetheid van geweten. Laat er voor hen een bekwame Casuist opdagen, die zich belast met hun de absolutie te geven, en gij zult hen tot de republiek bekeerd zien. Ook, in weerwil hunner kleine oneenigheden, zal men de beide partijen der oppositie zich zonder weerkeerigen wrok van elkander zien scheiden.

Even als voorheen zullen zij zich onderling hulpe bieden, en in de groote gelegenheid zich onderling door middel van *Commissarissen* verstaan. De stoutmoedige republikeinen zullen, des noods, aan den angstvallige republikeinen een riem onder het hart steken. Dat is wel berekend; want van de republikeinsche monarchie tot op de republiek is slechts een 10de Augustus de laddersport.

MENGELWERK.

DE ORANGISTEN.

Onder de hedendaagsche staatkundige bijnamen: *roijalist: carlist, liberaal*, *ultra liberaal*, *unionist*, *radikaal*, *whig*, *tory* en anderen, bekleedt die van *orangist* mede eene niet onaanzienlijke plaats, schoon deszelfs beteekenis niet overal van gelijken zin is. In *Ierland*, bij voorbeeld, geeft hij zoo veel te kennen als het meer algemeen verstaanbare woord *protestant*, misschien wel ontleend uit de dagen van WILLEM III, wiens op algemeene verlichtings-gronden rustende wijze van regeren ongetwijfeld lijnregt inliep tegen de begrippen der toenmalige aanklevers van het obcurantismus, (duisterheidsleer.) Hoe er thans echter nog

han zulk eenen bijnaam, in dezelfde beteekenis, kan gedacht en deszelfs toepassing nog van gelijken aard bestaanbaar kan gerekend worden, is meer onverklaarbaar, om de, sedert dien tijd, toegenomene volksbeschaving en de gelijkmatige regten, den Ieren, sedert het aannemen der hervormings-bill, toegekend. En toch zien wij bij de vermedling der hevige onlusten, die in dat gedeelte van *Groot-Brittanje* bij voortduring heerschen, het bezigen des genoemden bijnaams in denzelfden zin.

In *Belgie* heet het woord *orangist*, bij de voorstanders en aanklevers van het Fransche ultra-liberalismus, zoo veel als *bespotter en minachter van het nieuwe koningschap en voorstander der restauratie;* terwijl men in *Nederland*, waar die naam eigenlijk zou te huis hooren, hetzelve geenszins bezigt en geenen anderen verbindingsnaam kent dan dien van vaderlander; in welken naam: hoogschatting van den Koning, en het koninklijke huis en liefde tot en verknochtheid aan den grond der geboorte legt opgesloten.

In beide landen, *Ierland* en *Belgie* is gezegde bijnaam derhalve een scheldnaam en wel in het eerstgenoemde van zulk een hoogst nijdigen en wraakzuchtigen aard, dat hij er, in deszelfs ware beteekenis, gelijk staat met de hatelijkste vervloeking. Wij lazen ten minste onlangs in een buitenlandsch dagblad, dat er, kort geleden in *Dublin* eene revolutionnaire club ontdekt is, waar de leden, bij het bekomen van hun lidmaatschap, den volgenden curieusen eed moesten afleggen: »Ik » N. N. zweer, in tegenwoordigheid van » God, liever mijne regterhand te laten afkappen en die hand aan de » poort der gevangenis van *Armagh* te » laten spijkeren, dan mijn' broeder te » verraden; dat ik zal volharden in de » door mij omhelsde zaak; niemand zal » sparen, hetzij kind of grijsaard; geen » het minste mededoogen zal hebben » met het gekrijt der jeugd of het gekerm van den ouderdom, maar mij » te zullen baden in het bloed der » orangisten!»

In *Belgie* hebben wij, uit de tooneelen, die er in den aanvang der zoogenoemde glorieuse revolutie, hier en daar, bij herhaling, hebben plaats gegrepen, zoo niet met dezelfde woorden zien zweren, dan ten minste in denzelfden geest zien handelen, met dat onderscheid, dat de haat in *Ierland* hoofdzakelijk op godsdienstige, maar, in *Belgie* beide op godsdienstige en staatkundige gronden rust.

Letten wij intusschen op het gedrag der zoogenoemde orangisten in *Ierland* en *Belgie* zelve, ook dan vinden wij eene uiteenloopende verhouding. In eerst gemeld rijk zijn zij de zamenstemmende partij tot demping en beteugeling van den Ierschen volksopstand, en tot daarstelling en aanwending van voegzame middelen, om den oproergeest te ontwapenen en de lijdende natie te bevredigen. In *Belgie* zijn zij de hoofd-raddraaijers eener factie, die zich ten doel gesteld heeft, om den nieuwen troon zoo spoedig mogelijk omver te werpen en eene contra-revolutie te bewerken, die veler gemoederen weder in vuur en vlam zal zetten. Daartoe worden dan ook, en wel hoofdzakelijk met behulp der drukpers, alle zeilen bijgezet. Hunne taak bepaalt zich, gedurende twee jaren, tot het verguizen, bespotten en veroordeelen van al hetgeen uit de bron des nieuwen Gouvernements voortvloeit, en het maken van gedurige vergelijkingen tusschen het vijftien- en tweejarig regeringsbestuur, waarbij het laatste altijd als onbestaanbaar en met het heil der natie in alles strijdig gekeurd, en het eerste als terug wenschend, echter onder eenen administrativen vorm, voorgesteld wordt. Wij willen die pogingen, om den aard der zaak, thans in het midden laten, en ze zelfs als uit een prijsselijk beginsel voortvloeijend beschouwen. Maar alle verachting en bestrijding verdienen dezelfde pogingen voor zoo ver zij zich uitstrekken tot het zaaijen van twist en verdeeldheid onder de bewoners van *Nederland*. Wie zijn eigen voordeel zoekt en beoogt ten kosten van de rust en den inwendigen zielevrede van anderen, is, in het oog van den regtschapen man, niet anders dan een huurling der schandelijkste eigenbaat; te meer, wanneer logen en bedrog het roersel zijn van den zoodanigen. En dit laatste heeft hier werkelijk plaats. De Belgische orangistische dagbladen, hoe geestig en in den geest van vele lezers geschreven, die aan bijtende scherts en vlijmende satire de voorkeur boven ernstige bespiegelingen toekennen, schijnen er zich gedurende eenigen tijd uitsluitend op toe te leggen, hunne lezers te doen gelooven, dat *Neerland* hoe langer hoe meer rijp wordt voor eene algemeene volksverdeeldheid; dat de periodieke drukpers en werkelijk reeds onder de bezoldiging en invloed van buitenlandsche volksopruijers staat, en zelfs eenige leden onzer achtbare en vaderlandslievende staten-generaal het oor leenen aan de inblazing dier helgedrochten. De geliefkoosde stof, zoo lang door die bladen ten onderwerp hunner sarcastische redeneringen gekozen, schijnt uitgeput: daarom hebben zij eene andere bron moeten opsporen, om op het ingeslagen voetspoor met glans te kunnen voortgaan; en die bron meenen zij allergelukkigst gevonden te hebben in het verspreiden van lastertaal ten nadeele der Nederlandsche Natie.

Maar, neen! uw doel zal u in *Nederland* nooit gelukken, laaghartige predikers van schaamteloozen logen! Het Nederlandsche liberalismus zal, noch kan, ooit in Fransch of Belgische ultra-liberalismus ontaarden; de geest, die in *Nederland* bij voortduring blijft heerschen is één, niet in deelen gescheiden; hij ademt eerbied voor de wet en zucht voor orde en eendragt. En doet zich nu en dan in Nederlands staten-vergadering een anti-ministeriele oppositie-toon hooren, die toon is er alsdan en altijd gestemd in het welluidend, vol akkoord van verstandige gematigdheid, bezadigdheid, regtschapenheid en reine waarheidsmin.

Verspilt uwen kostelijken tijd derhalve niet langer met het bezigen van middelen, die gij nooit door eenen gewenschten uitslag zult zien bekroonen! *Nederland* wacht met gelatenheid de beslissing zijner staatkundige aangelegenheden af, en stelt bij voortduring het heiligste vertrouwen in de vaderlands liefde van deszelfs algemeen beminden en hooggeschatten Koning!

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(28265) Den 3den Julij 1833. A. J. SAMUELS, aan H. SOLANDER, van $\frac{1}{3}$ gedeelte in den Houtgrond *De Vier Hendrikken*, *cum annexis*, gelegen in rio *boven Saramacca*, La. H. N° 15.

Den 5den. M. D. TEENSTRA, aan C. V. G. WEIJGEL, van een Huis en Erf op den hoek van de *Buren-* en *Hofstraat*, La. D. N°. 675.

Idem. J. H. REIJEG, voor Executeuren van den Boedel wijlen NIEUWJAAR van J. VAN NIEUW AMSTERDAM, aan P. van NIEUWJAAR van J. VAN NIEUW AMSTERDAM, van een Erf, gelegen aan de *Rust-* en *Vredestraat*, La. D. N°. 657.

Den 9den. M. A. KEIJSER, *Vendumeester*, aan S. F. FLU, van een Huis en Erf, aan de *Steenbakkerijstraat*, La. D. N°. 319.

Idem. Denzelven *Vendumeester*, aan F. J. THIEL, van een Huis en Erf, aan de Voorstad *Zeelandia*, La. A. N°. 114.

Den 10den. Denzelven *Vendumeester*, aan L. A. DE MESQUITA, van een Huis en Erf, verdeeld in twee Kamers, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. D. N°. 432.

Idem. H. L. VAN DER ZIEL qq. Boedel E. J. PRUIJSING, aan J. F. RIJVIS, van een Erf en daarop staande Zijgebouw, gelegen aan de *Graven-* of *Soldatenstraat*, La. D. N°. 58.

Paramaribo, den 10 Julij 1833.

WENTHOLT,
Adj. Griffier.

(27704) Over zes weken, (dag en datum nader te bepalen) zal door den Vendumeester A. SALOMONS, op publieke Vendu worden verkocht:

De *GRONDEN* en *GEBOUWEN* van de verlatene Plantaadje *VRIESENBURG*.

Paramaribo, den 11 Julij 1833.

JAN DE JAGER Ez. c. s. qq.

(27660) Boomrijpe BANANNEN, te bekomen op de Plantaadje *Rust en Werk*, *Rust tot Rust* en *Einde Rust*.

Adres ten Kantore van den ondergeteekenden.

Paramaribo, den 12 Julij 1833.

JAN DE JAGER Ez. c. s. qq.

(27664) Per de laatste Schepen ontvangen: Mans-, Jongens-, Meisjes- en Kinder Schoenen; 2 en 3 draads Visschers-, Bind- en Schoenmakers Garen, &c., &c.

S. M. VAN WEST.

Hoek van de *Watermolenstraat*.

(27696) Gisteren avond is door den ondergeteekende verloren, een Juweelen Borstspeld, verbeeldende: *eene vliegende Duif;* de eerlijke vinder wordt verzocht dezelve terug te bezorgen, dewelke genereus beloond zal worden.

Paramaribo, den 11 Julij 1833,

M. JESSURUN.

(26591) M. A. KEIJSER, zal HEDEN morgen op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, Aardewerk, Rode Wijn in oxhoofden en een vat bladen Tabak.

(27686) J. E. LIJONS, zal Woensdag den 24sten Julij, om *negen* uren, op Vendu verkoopen: Stukgoederen en Provisien, &c.

(26551)

De gekoperde Nd. Am. Brik *Banian*, Kapt. R. EVANS, zal den 15 Augustus aanstaande, zijne Brievenzak sluiten en de terug reis naar *Rotterdam* aannemen; heeft nog ruimte voor 50 vaten *Suiker*, en is voorzien van een *Polis* voor alle gevaar, tot eene premie van 2°/$_o$.

Paramaribo, den 11 Julij 1833.

(26546) J. H. LANCE, is voornemens binnen kort, deze Kolonie te verlaten.

Paramaribo, den 10 Julij 1833.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 8sten dezer, het Schip *Concordia*, Kapt. H. W. LAARMAN, naar *Amsterdam*; lading: 428 vaten Suiker, 2 vaten heele Koffij en 50 balen schoone Katoen.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.